

GGK
75 år

GÖTEBORGS GOLF KLUBB

1902 – 1977

Ett 75-årsjubileum kan kanske inte sägas ha samma karaktär av milstolpe som 25-, 50- eller 100-årsjubileet har. När Göteborgs Golf Klubb nu ändå vill fira sin trekvartssekellånga tillvaro, gör den det i sin egenskap av Sveriges äldsta golfklubb. Och visst finns det anledning att stanna upp och se tillbaka, framför allt på det kvartssekel som förflutit sedan 50-årsjubileet 1952, men också att söka blicka framåt.

I denna anspråkslösa skrift som vi velat ge ut till jubileet finns en krönika över de viktigaste händelserna under de 25 senaste åren. Dessförinnan ligger de stora och epokgörande tilldragelserna i klubbens historia, då 18-hålsbanan färdigbyggdes och det nya klubbhuset kom till. Det senaste kvartsseket har inneburit en fortgående stabilisering och utökning av verksamheten.

Vid ett tillfälle som detta har man all anledning att med tacksamhet tänka på alla dem som under de gångna åren lagt ner tid och möda för klubben och dess bästa. I första hand bör väl de tre ordförandena Adolf Svensson, Gunnar Carlsson och Arvid Schulz nämnas.

Tradition förpliktar. Den ställning Göteborgs Golf Klubb har, som landets äldsta, bjuder klubben och dess medlemmar att vidmakthålla och bevaka både de egna traditionerna och det bästa i golfsportens anda. Den breddning av sporten som i så hög grad ägt rum under senare år innebär självfallet faror för en uppluckring av det sportsmanship som måste ligga till grund för den trevnad som vi alla vill känna i golfsammanhang. Det gäller för oss att vara vaksamma mot olater, samtidigt som vi måste acceptera och anamma alla friska, nya tendenser inom vår sport.

För 25 år sedan var Göteborgs Golf Klubb ensam i regionen. I skriften till 50-årsjubileet bryter Adolf Svensson en lans för anläggningen av Delsjöbanan.

Det är glädjande att vi nu har ett stort antal klubbar runt omkring oss, som vi alla har ett gott samarbete med. Det är angeläget för oss att vidmakthålla detta samtidigt som vi bibehåller den särart som tillkommer en klubb med våra traditioner.

I denna skrift presenteras till sist en del tankar rörande förändringar av vår golfbana. Dessa måste betraktas endast som idéutkast, och vart och ett av dem måste noggrant prövas; inget av de nämnda förslagen är aktuellt att omedelbart genomföras. Planeringen för framtiden måste göras noggrant och med eftertanke. Vi måste ta hänsyn till de markresurser vi har och våra finansiella möjligheter. Vad först banan gäller är det den sittande styrelsens uppfattning att den i sitt nuvarande skick görs så perfekt och attraktiv som möjligt. Den första förutsättningen härför är en fullständig utbyggnad av det bevattnings-system som nu är under arbete. Med tanke på de små ytor vi disponerar är det i högsta grad nödvändigt att ur golfsynpunkt söka att göra hela anläggningen intressant, vacker att se på och inbjudande att uppleva.

Klubbhuset får komma i andra hand men på lång sikt är det nödvändigt att göra förbättringar i det nya, och finna en förnuftig användning för vårt gamla hus, som ligger så vackert på sin kulle.

Klubbens ekonomi inger inga farhågor vid jubileumstillfället. Vi är tvungna att höja avgifterna i takt med inflationen, och vi kommer att vara det även i framtiden. Våra möjligheter att utvidga, eller att genomföra väsentliga rationaliseringar, är obefintliga. Genom olika tekniska lösningar kan vi förbättra ekonomi och finanser.

Vid vårt 50-årsjubileum stod klubbens administration under debatt. Vid denna tid hade man ingen intendent, men man insåg klart nödvändigheten av att fast anställd personal måste till för att avlasta de frivilliga krafterna. Min tro är att det blir nödvändigt att gå vidare på denna väg och se till att kontorsfunktionen i klubben efterhand får en allt effektivare utformning.

De senaste 25 åren har inte inneburit några större förändringar för klubben. Den närmaste tiden bör inte heller rymma några mer revolutionerande händelser. Det vi bör sträva efter, för klubben och dess verksamhet, är en lugn och planmässig utveckling, där vi bygger på vad tidigare generationer åstadkommit, och att föra deras arv vidare fram mot en lyckosam 100-årsdag.

Göteborg i maj 1977

Jonas Forssman

Viktiga händelser 1953 – 1977

1953

Ordf Adolf Svensson

Första året som medlemsbegränsning diskuterades

401 aktiva 74 juniorer 133 passiva
Beslöts anlägga nya green på 10:e och 15:e

Bengt Möller vann Svenska Öppna Mästerskapet i Falsterbo

KM Herrar Erik »Urban» Bengtsson

Damer Margareta Warberg

Omsättning 100.200 kr

1954

Ordf Adolf Svensson

Första året med starttider lördag och söndag

15:e green flyttad samt ny tee på 18:e anlagd

Birger Sörvik (75 år) lämnade styrelsen. Efter mångårigt arbete för klubben erhöll han klubbens förtjänstmedalj i guld och valdes till hedersmedlem.

72-hålstävlingen (nuvarande slagspelsmästerskapet) spelades på Hovås och vanns av Ola Bergqvist

KM Herrar Ola Bergqvist

Damer Lillott Mörner

1955

Ordf Adolf Svensson

Medlemsantalet minskade. Arbetena på 10:e fairway och nya green fortlöpte. Dun Whinny Golf Club, Gleneagles gästade Hovås med ett lag. GGK vann lagmatchen

KM Herrar Eric Röhss

Damer Margareta Warberg

368 aktiva 98 juniorer 137 passiva
(Höjda avgifter)

Omsättning 113.000 kr

1956

Ordf Gunnar Carlsson

Hela grusgropen med kringliggande mark införlivades med GGK. Efter provspelning fastställdes hålföljden till: (dagens nummerbeteckning)

15 – 16*) – 17*) – 14 – 1 – 2 – 3 – 4 – 5 par 35, 6 – 7 – 8 – 9 – 10 – 11 – 12 – 13 – 18 par 37

*) 16 och 17 hade då gamla sträckningen med 2 par 4:or

KM Herrar Ola Bergqvist

Damer Margareta Warberg

1957

Ordf Gunnar Carlsson

Försök gjordes att inköpa ett relativt stort markområde söder om banan.

Detta strandade på alltför stora kostnader.

7:e green ombyggdes till nuvarande utseende

KM Herrar Eric Röhss

Damer Margareta Warberg

1958

Ordf Gunnar Carlsson

Ändrades hålföljden återigen till den nuvarande

Påbörjades ny green till 16:e som

följd av nya Särö-vägens blivande sträckning
Sötvattensdammens gränsbestämning gjordes så att norra delen tillföll GGK och den södra Villabolaget
Muddring planerades
KM Herrar Eric Röhss
Damer Ingrid Schnack
458 aktiva 165 juniorer 143 passiva
Omsättning 186.400 kr

1959

Ordf Gunnar Carlsson
Muddring av sötvattensdammen ca 2.000 m³
Övningsområdet till vänster om 6:e hålet påbörjades
Nya 16:e green öppnades för spel så att hålet blev en lång par 3
Samtidigt kortades 17:e. Dessa hål användes tills nya nedfarten till Hovås byggdes 1969.
Under året vann Bengt Möller SM och var tillsammans med Nils Odqvist (lagkapten), Ola Bergqvist och Göran Lindeblad med att vinna EM i Barcelona. För detta tilldelades herrarna klubbens nya utmärkelse »bordstanderten»
KM Herrar Bengt Möller
Damer Marit Backlund

1960

Ordf Arvid Schulz
Nya 10:e green öppnades för spel. Vissa delar av banan led svårt efter den kraftiga torkan under 1959. Sedan övningsområdet till vänster om 6:e blivit klart användes det under året som fairway för 6:e medan den ordinarie såddes om.

En tillfällig tee lades då bakom 9:e green
KM Herrar Göran Lindeblad
Damer Margareta Warberg

1961

Ordf Arvid Schulz
Douglas Brasier, tränare sedan 1940, slutade sin anställning vid årets utgång.
13:e green flyttades österut och erhöll nya bunkrar
En automatisk bevattningsanläggning började anläggas.
Stora reparationer av klubbhuset genomfördes bl a installerades en ventilationsanläggning i matsalen.
Sverige segrade återigen i EM denna gång i Bryssel. Från klubben deltog Ola Bergqvist, Bengt Möller och »Munken» Lindberg.
KM Herrar Bengt Möller
Damer Lolo Brasier
494 aktiva 222 juniorer 137 passiva
Omsättning 191.100 kr
Medlemsbegränsning infördes.
På väntelistan 25 st

1962

Ordf Arvid Schulz
Ny tränare efter Douglas Brasier blev Stanley Grant
Den påbörjade bevattningsanläggningen färdigställdes under året, så att samtliga greener, grästeer kunde bevattnas automatiskt samt delar av 2, 6, 10 och 11 fairways.
Den tidigare bostaden i klubbhuset blev disponibel då källarmästarparet Mannerström flyttade upp i gamla klubbhuset

KM Herrar Bengt Möller
Damer Lolo Dahl

1963

Ordf Arvid Schulz

KM Herrar »Munken» Lindberg
Damer Margareta Warberg

1964.

Ordf Ivar Thomsen

Nuvarande »shopen» byggdes och de gamla lokalerna lades till damrummet.

Stanley Grant slutade och Michael Kennedy anställdes

KM Herrar Göran Lindeblad
Damer Lolo Dahl

Bengt Möller var uttagen till VM för herrlag i Rom

501 aktiva 149 juniorer 200 passiva
Omsättning 267.000 kr

1965

Ordf Ivar Thomsen

Ny green anlades vid 6:e hålet efter utfyllnad av dammen

KM Herrar Göran Lindeblad
Damer Lolo Dahl

1966

Ordf Ivar Thomsen

Som en följd av ytterst ogynnsamma väderleksförhållanden under vintern och våren erhöll banan omfattande skador. Gräset på greener och fairways blev svårt härjat. Omfattande renoveringsarbeten fick utföras på greenerna som blev spelbara successivt under juli/aug

Skandinavisk Foursome flyttades till Rya

KM Herrar S I Höglund
Damer Lolo Dahl

1967

Ordf Sven Häggqvist

Banan återhämtade sig bra efter de svåra skadorna 1966

Bevattningen kompletterades på nedre delen av 3:e fairway

18.700 m² mark inköptes av KFUM och Allan Hansson för att kompensera den mark som Vägverket skulle ta för nya tillfartsvägar till Särövägen

KM Herrar Ola Bergqvist
Damer Lolo Dahl

530 aktiva 130 juniorer 286 passiva
Omsättning 368.000 kr

1968

Ordf Sven Häggqvist

De nya hålen på KFUM-området påbörjades under hösten med grovplanering av greener och fairways

KM Herrar Bengt Möller
Damer Margareta Warberg

1969

Ordf Sven Häggqvist

Arbetena på KFUM-området fortsatte efter en del omplanering

KM Herrar Claes Olsson
Damer Lolo Dahl

1970

Ordf Sven Häggqvist

Det tilltänkta övningsområdet på nuvarande 17:e hålet bordlades och

endast ett par fyra hål (nuvarande 16:e) skulle färdigställas. Tyvärr måste dräneringen på KFUM-området göras om med tegelrör då de tidigare plaströren ej gav tillräcklig avrinning. Detta försenade arbetet så att spel ej kom igång under året

KM Herrar Finn Sörvik
Damer Margareta Warberg
548 aktiva 159 juniorer 248 passiva
Omsättning 408.000 kr

1971

Ordf Sven Häggqvist

Det nya 16:e par 4 hålet 365 m färdigställdes och kunde tagas i bruk till Skandinavisk Foursome 17:e par 3, 180 m togs även i bruk
KM Herrar Ola Bergqvist
Damer Lolo Dahl

1972

Ordf Birger Ludvigson

En total automatbevattningsplanering började planeras
KM Herrar Göran Lindeblad
Damer Kylie Lindeblad

1973

Ordf Birger Ludvigson

Nya 6:e green har tagits i fullt bruk efter några tillväxtår
Beslöts att successivt bygga om och utöka bevattningsanläggningen, så att alla fairway skulle kunna bevattnas.
KM Herrar Jan Engström
Damer Lolo Dahl

519 aktiva 156 juniorer 300 passiva
Omsättning 551.500 kr

1974

Ordf Birger Ludvigson

Under vintern lades stambevattningsnätet om samt ny pump monterades. Nätet var nu färdigt för successiv utbyggnad med fairway-spridare. 10:e och 11:e fick spridare på tidigare ej vattnade områden
Klubbhuset renoverades in- och utvändigt
KM Herrar Roy Syle
Damer Lalla Hederström

1975

Ordf Birger Ludvigson

Nya bevattningsystemet fungerade väl och ytterligare spridare lades ner på 8:e och 9:e fairway.
Sötvattensdammen muddrades återigen och ca 5.000 m³ bottenlera och dy lades upp bakom 10:e green för framtida planering av ny green
Gamla klubbhuset renoverades utvändigt för att kunna bevaras
KM Herrar Roy Syle
Damer Marie Österberg

1976

Ordf Jonas Forssman

Bevattningen på övre banan blev klar under hösten.
Anslutning av kommunalt vatten gjordes till klubbhus och sötvattensdamm.
KM Herrar Peter Blomquist
Damer Kylie Lindeblad
535 aktiva 156 juniorer 300 passiva

Golfens tidiga historia

är den skotska golfens historia. Första gången detta spel omnämndes var i en parlamentsakt år 1457 som bannlyste ett spel som höll på att bli så populärt att det inkräktade på pilskytteövningar och därmed även på landets försvar. Spelet introducerades alltså tidigare än denna något drastiska lag, och vi får därför anta att spelet uppfanns redan omkring år 1400. Spelets tidigare historia är ren gissning, och trots att ett liknande spel kan spåras tillbaka via Holland ända till romartiden, så är alla forskare eniga om att den boll som användes i alla golfliknande spel var klädd med läder och stoppad med fjädrar, och att fjäderbollen användes ända fram till mitten av 1800-talet då den ersattes av guttaperkabollen för att senare bana väg för en gummi-fylld boll i början av 1900-talet.

1618 utdelade James VI av Skottland ett 20-årigt monopol till två män som skulle både tillverka och sälja golfbollar i Skottland. De skulle förbättra bollarnas kvalité och se till att inte pengar flöt ur landet för inköp av utländska bollar. Om inköpen skedde från Holland eller England nämns inte. De inhemska bollarna var fjäderbollar, och vid slutet av denna 20-årsperiod blev bolltillverkning en lokalindustri överallt där man spelade golf i Skottland — d v s ett område som sträckte sig från Aberdeen i norr genom St. Andrews och ner till Edinburgh.

De enda material som användes i tillverkningen var läder, fjädrar och snöre. Lädret skars i delar, från början fyra men senare bara två, och dessa syddes ihop på avigan, vändes och sträcktes ytterligare tills bara ett litet hål fanns för istoppning av fjädrarna. Dåtidens ca 30 cm höga hattar tjänade som mått för hur mycket fjädrar som behövdes till en boll. Ett »hattmått» pressades in i en boll, först med en stålsyl och sen vid hårdare tryck med en spetsig stav fäst vid bröstet på tillverkaren — ett tillvägagångssätt som inte var särskilt hälsosamt. När fler fjädrar inte kunde köras in syddes hålet ihop, bollen hamrades för att bli så rund och hård som möjligt, och målades slutligen med tre lager färg. Eftersom ytan var slät på en ny boll flög den med föga precision men detta blev bättre när den fick märken efter klubban. Dessa märken blev upprinnelsen till att bollen numera tillverkas med noga utmätta ytmarkeringar. Det var ett hårt arbete, och eftersom en tillverkare bara kunde göra fyra bollar per dag så ansågs priset, 4 eller 5 shilling, högt. Klagomål på dyra golfbollar är alltså inte något nytt!

Guttaperkabollen introducerades 1848 och innebar en revolution i spelets

utveckling. Den första bollen tillverkades av en kyrkans man. Han använde guttaperka som kom som packmaterial runt en hindustaty från Indien. Först gjorde man den slät för att efterlikna fjäderbollen men återigen upptäckte man att den flög bättre efter att ha använts ett tag i spel, och efter en tid formades bollarna med jämna ytmarkeringar. Tillverkarna reagerade emot introduktionen av denna nya boll då den innebar slutet på deras hantverk och verksamhet. Men den förbättrade spelkvaliten var så uppenbar att de snabbt rationaliserade sin tillverkning och tröstade sig med en mångdubbelt större dagsproduktion. En av de mest välkända tillverkarna, Gourlay i Musselburgh, såg en av de första experimentmatcherna som spelades med en guttaperkaboll. Han blev så oroad att han redan samma kväll utnyttjade en stående bollorder till en av sina kunder, sir David Baird of St. Andrews, och sände honom sex dussin. Sir David blev sedermera den sista spelaren på banan som bytte boll och utnyttjade därmed fjäderbollarna ända tills hans lager var slut.

»Gutties» tillverkades av ren guttaperka. Man använde inget annat material och eftersom de ursprungligen rullades för hand blev de alltid något olika och varje spelare sökte sig därför fram till den storlek och vikt som passade honom bäst. Från 1850 till 1900 kom ingen annan slags boll ifråga. Nästa stora förändring får dock tillskrivas St. Andrews och den teologistuderande, som experimenterade med att linda gummiremsor runt en central kärna. Den kommersiella utvecklingen av gummibollen startades dock av en amerikan, Mr. Haskell, och den hade så stora fördelar att den på kort tid helt ersatte guttaperkan – återigen icke utan protester. Före Öppna Mästerskapen i Hoylake 1902 var det hätsk debatt huruvida denna boll fick användas eller ej, men den förbjöds inte. Efter ett beslut i sista minuten använde Sandy Herd den och vann.

Introduktionen av guttyn resulterade både i billigare bollar och fler bollar och gjorde därmed spelet mycket mer populärt. Ett direkt resultat hade varit utvidgningen av St. Andrew-banan från 9 till 18 hål. Nu fick gummibollen samma effekt. Den var lättare att spela med, genomsnittsspelaren fick bättre resultat, och spelet började utvecklas till den allemans-sport som det är idag. Gummibollen var lättare att lyfta upp i luften, och passade därför »kaninerna». Den klarade också av variationer som push-shot, den kontrollerade drawn och accepterades därför också av experterna.

Ytmarkeringar introducerades (nät, fördjupningar och gropar) men den mest genomgripande förändringen därefter var introduktionen av Dunlop 31 år 1912. Istället för en helgummikärna var den tätt lindad med elastiskt material under tryck. Detta tillvägagångssätt används än i dag, och eftersom den nya bollen var mindre bestämde The Royal and Ancient Golf Club golfbollarnas vikt och storlek till 1,62 ozs och 1,62 tum.

Men denna boll var för »långtgående» för befintliga golfbanor och 1929 ➡

**JUBILEUMS
PROGRAM**

**augusti
1977**

Fredagen den 19 augusti

Juniorernas egen jubileumsdag

Denna fredag disponeras banan helt och hållet av juniorerna som kommer att anordna följande:

1 Jubileumstävling,

Tävlingen skall spelas i form av foursome poäng-bogey Min. sammanlagt hcp – 15. Extrapris: Närmast hål på 4:e resp. 13:e; Längsta drive på 15:e resp. 18:e – olika klasser; Bäst resultat på par 3-hålen. Samtidig start på 1:a och 10:e hålen. Före lunch spelas 14 hål, därefter sista 4. Extrapris för bästa sista 4 hål efter lunch.

2 »Hinderbana» skall spelas efter ordinarie tävlings slut – samma foursomekombinationer.

3 Prisutdelning ca kl. 18.

4 Avgift, inklusive lunch, bestående av pannbiff, stekt potatis, sandwich och dricka, kr 25: –.

5 Kvällens diskotek ej enbart för klubbens medlemmar. Minimiålder 16 år. Antalet maximerat till 100. Öppet till kl. 02.00. Mat, 1 öl jämte inträde kr 30: –. Vid entré efter middagen kr 20: –.

Ordförande i jubileumsfestkommittén är Thomas Lindholm med Nicke Lindholm som medhjälpare.

Fredagen den 26 augusti

Jubileumssupé på Golfklubben

Mat – dryck – dans – smoking

pris per person 150:– kl. 19.00

För att festkommittén skall kunna planera och få en överblick över alla arrangemang måste anmälningsavgiften 50:– per person vara insatt på bankgiro-nummer 457-1575 GGK Jubileumskommitté senast den 30 juni. Använd gärna bifogade inbetalningskort. I händelse av platsbrist behandlas anmälningarna i den ordning de inkommit.

Lördagen den 27 augusti

Stor tävlingsdag för alla medlemmar med lag som tävlingskommittén lottar ihop av *alla* som anmält sig. Tävlingen kommer att starta från alla hål på en gång och efter 9 hål går man in och äter lunch. Under lunchen kommer vissa smätävlingar att anordnas vid själva klubbhuset. Pitchingstävling, stafettävlingen med lag som skall spela en boll 2 hål på kortast möjliga tid. Pytt-i-panna och prisutdelning 1 timma efter det att alla har kommit i mål.

bestämde sig U.S. Golf Association för en boll som de ansåg vara lättare och behagligare att spela med för genomsnittsgolfaren, nämligen med en storlek på 1,68" och en vikt av 1,55 ozs. Vikten ändrades 1932 tillbaka till 1,62 ozs men skillnaden kvarstår i förhållande till den engelska bollen. Kanske kan kostnaden för dagens golfboll inspirera den svenske golfspelaren till en ny tillverkningsmetod och därigenom ytterligare popularisera spelet.

Historien om golfklubban

Trots att vi vet att James IV 1502 fick pengar av den skotske finansministern att köpa golfklubbor för och att man 100 år senare gav kungligt tillstånd att tillverka klubbor för kungahuset, så har vi inga prov på dåtida hantverkares arbete. Holländska målningar från den tiden visar användningen av klubbor som var ganska grovt utformade. Man ser inte klubborna i detalj, men det framgår ändå ganska tydligt att själva klubbhuvudet inte genomgått någon större förändring genom tiderna — i motsats till golfbollen. Man var tydligen mer inställd på en förbättring av den ursprungliga så grova utformningen för att få fram en produkt som tilltalade ögat och samtidigt gav spelaren bättre resultat i denna så svåra sport.

Det äldsta bevarade set golfklubbor som finns är utställda i Troon i Skottland. De hittades vid en husrivning i Hull och var inlindade i en tidning daterad 1741. De hade alltså tillverkats något före detta datum. Setet består av trä- och järnklubbor som är mycket primitiva i sin utformning — speciellt då järnklubborna med mycket bred framsida och fyrkantiga tår. Förmodligen behöll dock golfklubborna detta utseende ända till sporten bredde ut sig vid slutet av 1700-talet. Då kom tillverkare som McEwans, Plilp and Cossar, att genom sin naturliga hantverksskicklighet förbättra både trä- och järnklubban utan att egentligen förändra den ursprungliga utformningen. Träklubbor gjordes med långa smala huvuden som laskades (skarvades) på skaft av ask, bok och hickory. Även järnklubborna hade längre och tyngre huvuden än idag, med undantag av spår- (rut) järnet som hade ett mycket litet väghuvud så att det kunde användas för spel från karrspår och andra liknande fördjupningar som var ett vanligt hinder på den tiden. Man tog ingen hänsyn till tillfälliga vattenpölar, och eftersom det inte fanns några restriktioner beträffande storlek eller utformning av klubborna så var även vattenklubban (water niblick) viktig under denna period. Den hade normalt ett stort, högt (upphöjt) huvud med ett hål mitt i bladet så att vattnet kunde passera igenom utan att försämra slaget. Likadant var det med sandrakan (sand rake iron) med sin klivna sula som underlättade spelet vid de steniga och sandiga bunkrar som fanns på den tiden.

Den största förändringen i golfklubbhuvudena hänger direkt ihop med golfbollens utveckling. När den hårdare »guttyn» ersatte den mjuka fjäderbollen år 1848 så utsattes träklubbans smala hals för alltför stor påfrestning. Dessa klubbor blev därför efter hand kortare och bredare i sin utformning.

Bollens hårdhet motverkades av mjukt trä i huvudena. Äpple-, päron- och bokträ var de vanligaste materialen, men detta ändrades åter när den hårda gummibollen infördes 1902. Med sin egen elasticitet fordrade den ett hårdare och mera hållbart trä. Det var vid denna tidpunkt som persimonträ blev basmaterialet i golfklubbor. Detta ersattes relativt nyligen av de mer moderna laminerade materialen. Vid denna tid började också huvudena få den form de har idag. Järnklubborna som tillverkades enligt allt nyare tekniska processer har trots många sinnrika variationer inte ändrats mycket förrän helt nyligen.

Numrering av järnklubbor är en ganska ny uppfinning, och äldre set järnklubbor lämnade tillverkarnas fantasi mycket större spelrum. Namnet på deras klubbor tillhör en tid av utveckling och romantik i golfens historia — cleeks, putting-cleeks, driving järn, medeljärn, mashie, mashie-niblick, niblick och jigger. Både järn- och träklubbor var en mans verk — massproduktion var både otänkbar och omöjlig. Utan tvivel är det kolossala intresset för gamla klubbor, i alla länder där golf är en ganska ny sport, beroende på att de inte har någon egen golfklubbshistoria.

Följande större förändringar har gjorts 1952 – 1977

Under de gångna 25 åren har många förslag till ombyggnad av banan sett dagens ljus. Alla förslagsställare har haft tre saker som mål:

längre bana
säkrare bana
drivingrange

Tyvärn har dessa ambitiösa förslagsställare ej haft mera mark till sitt förfogande än vad som fanns 1933 då 18-hålsbanan invigdes. Kostnaderna i relation till vinsten har varit för stora och någon riktig drivingrange har ej kunnat erhållas.

Vår nuvarande bana (med undantag för de nuvarande »kyrkhålen») har samma sträckning som Andrew Persson ritade och byggde under åren 1931 – 1933 och det får anses som mycket skickligt att på de ca 325.000 m² som kunde disponeras bygga en så trevlig 18-hålsbana.

Vi har fått nya greener på 6:e, 10:e, 13:e och 15:e hålen och nya »kyrkhål».

Automatisk bevattning på alla greener, grästees och ca 60 % av fairways.

Det är vår förhoppning att denna utbyggnad kan fortsätta.

Ett mindre övningsfält till vänster om 6:e gjordes i ordning under 50-talet och har gett nybörjare en viss möjlighet att öva.

Framtidsvyer över banan

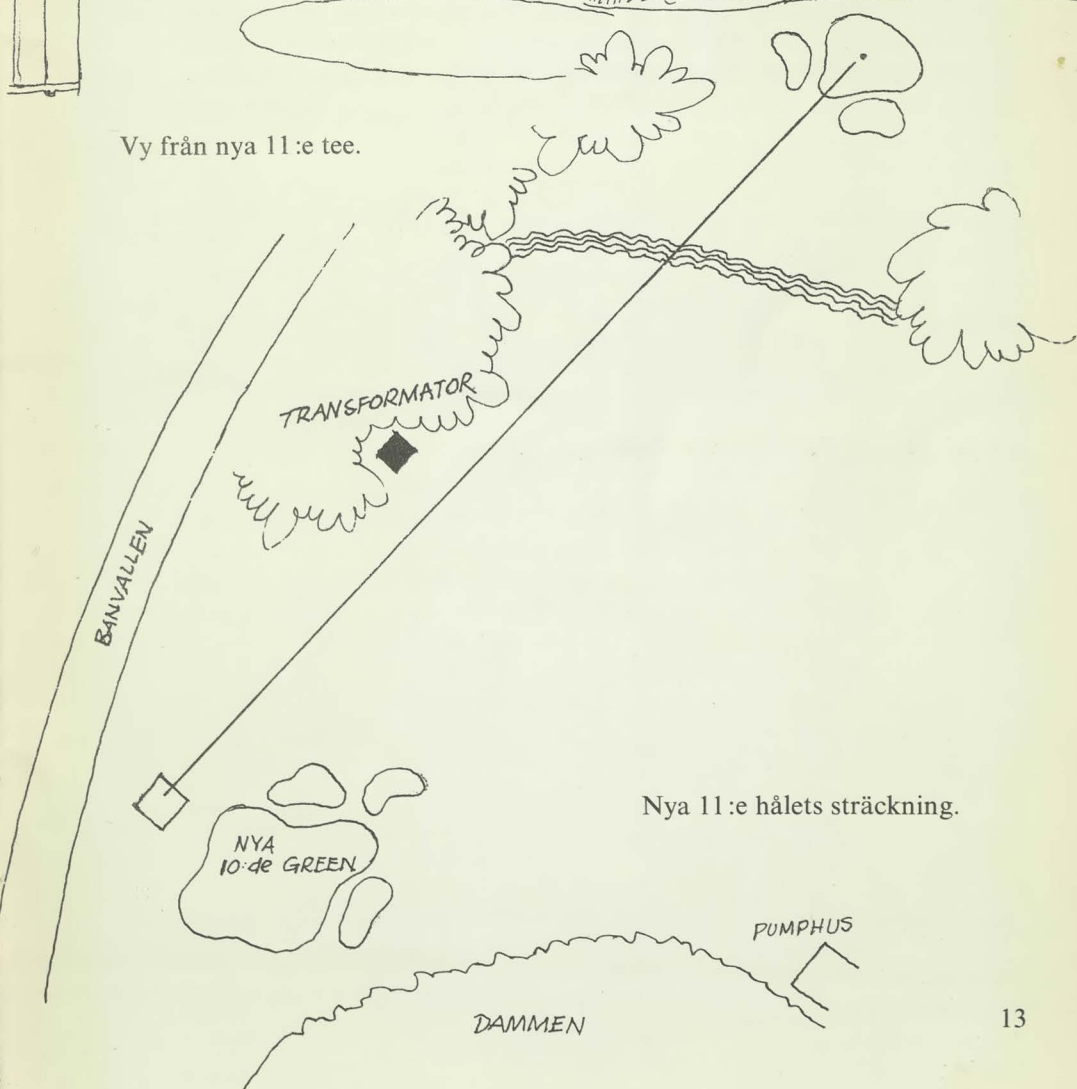
Vad som händer inom de närmaste 10–15 åren beror på hur Göteborgs kommuns stadsplanering av Norra Brottkärr kommer att se ut och de vägar som då ofrånkomligen måste byggas. Vi vet i skrivande stund inget exakt men sannolikt kommer 4:e hålet att stympas för att ge plats för bussväg etc.

Detta hål har vi möjligheter att ersätta med ett ca 160 m långt par 3 hål bakom 10 green över nuvarande 11:e tee.

Vi får då korta 11:e och göra det till en ca 380 m par 4:a. Banan får då samma par och SSS; 69.

Vy från nya 11:e tee.

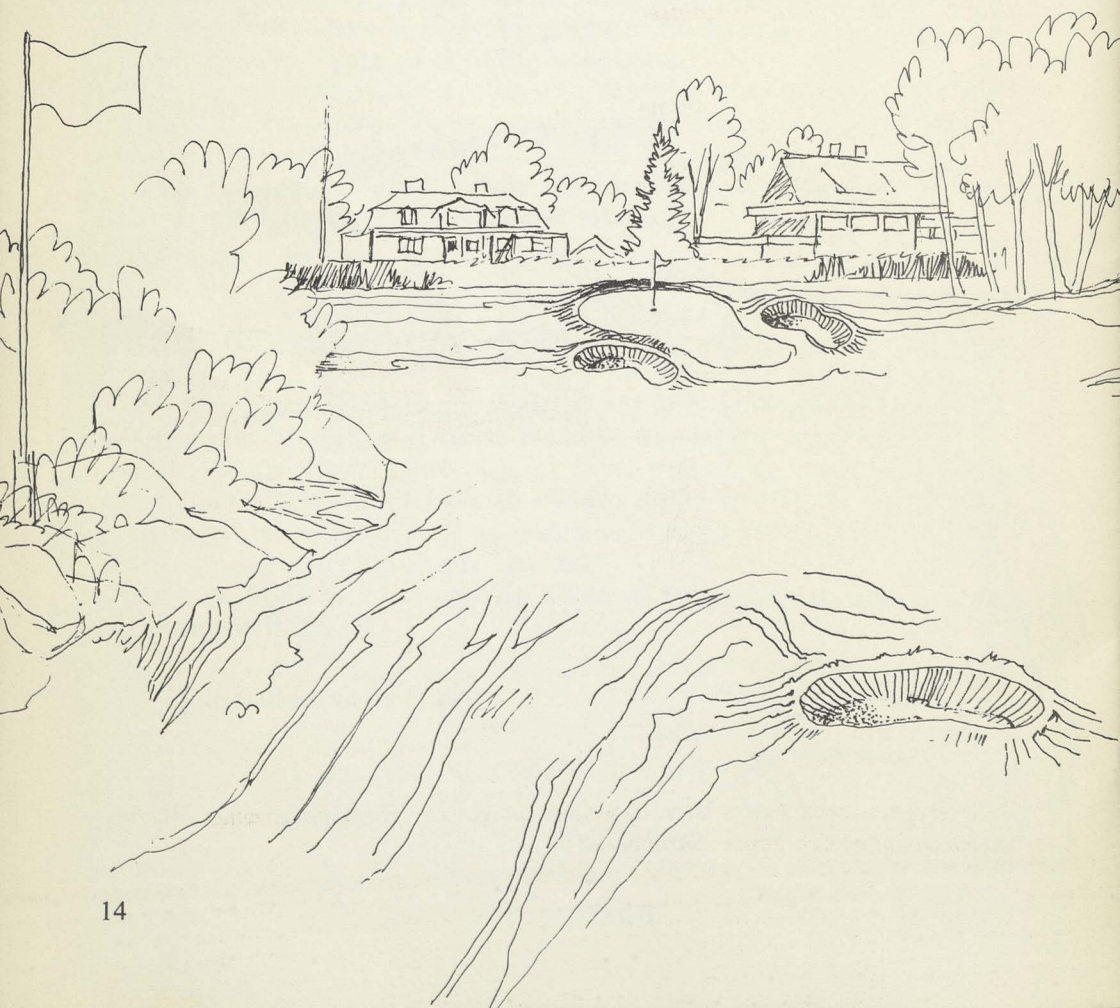
Nya 11:e hålets sträckning.

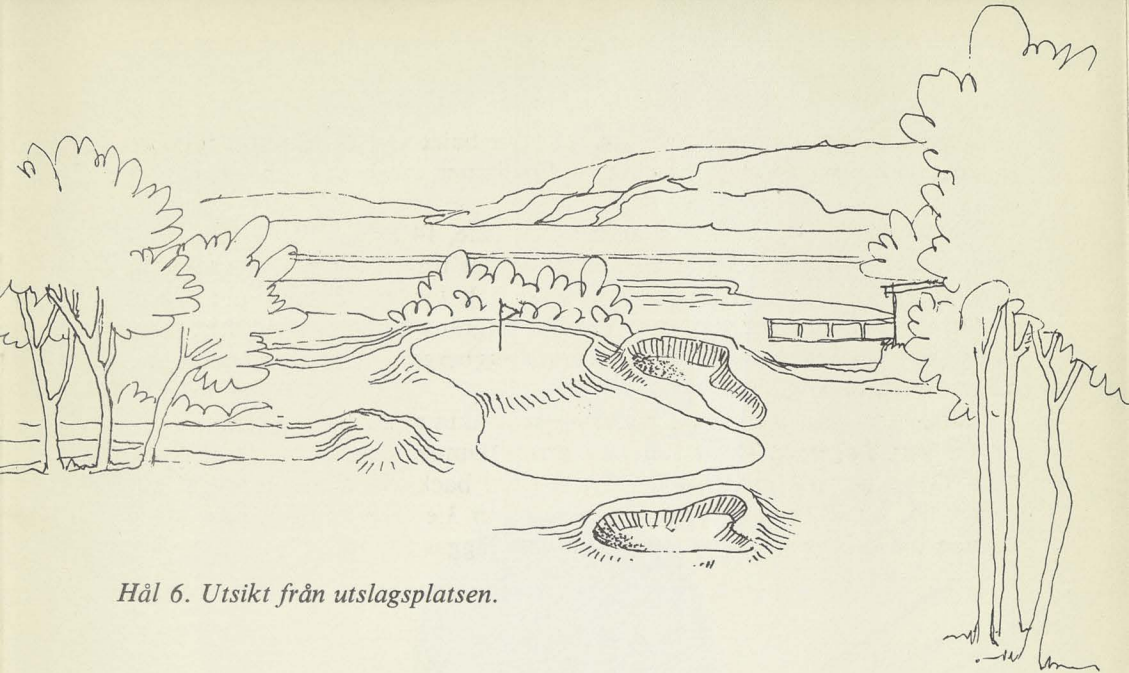
Kommunens planering berör ej endast 4:e hålet utan kan ha till följd att vägarna vid 12:e, 14:e, 15:e och 18:e försvinner vilket vore en lättnad för spelet.

Då kan frågan om en ev. förlängning av 12:e, 14:e och 15:e komma upp. 13:e skulle då läggas ner om marken användes för 12:e och 15:e greenerna samt 14:es utslag. 12:es förlängning är ej helt lyckad då hålet blir endast ca 435 m med en green upp mot banans östgräns (Eggerts/Bragds häckar). Detta ger ett mycket smalt inspel mellan flaggberget och kullarna söder och bakom nuvarande green.

Teckningen visar ungefärlig placering av tänkta nya 12:e greenen.

14:e kan längas ca 40 m och 15:e green hamnar ungefär där 13:e ligger idag. Detta ger oss möjlighet att flytta 15:e back-tee så att obehaget och risken med att slå över puttinggreenen och över 3:e hålet kan minskas. Ovanstående förutsätter att ett nytt par 3 hål kan läggas vid 16:e/17:e.

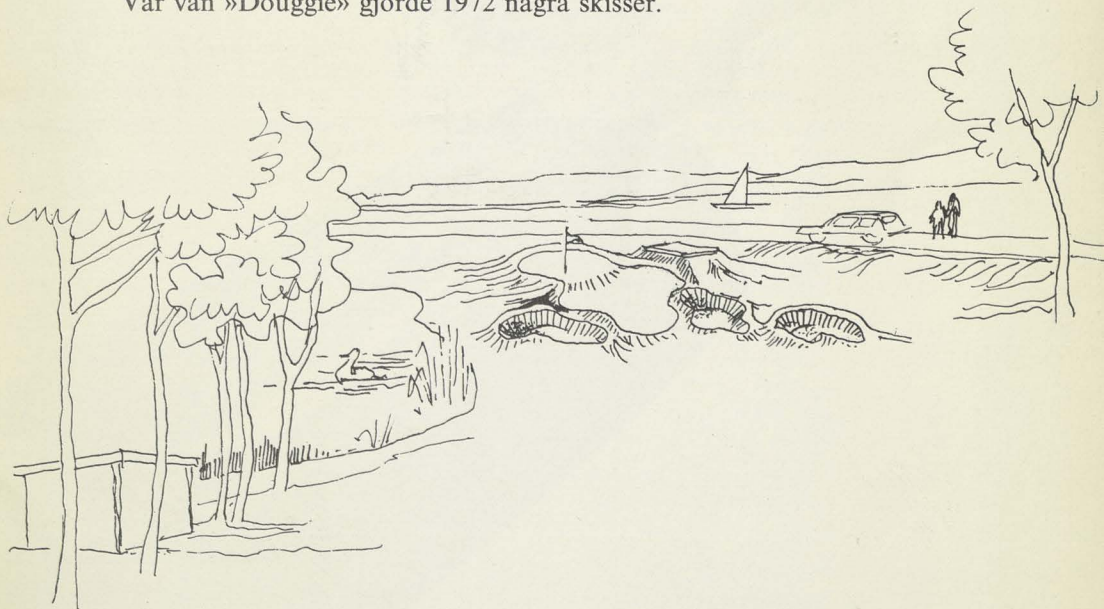

Hål 6. Utsikt från utslagsplatsen.

Det har då och då diskuterats vilka möjligheter som finns att få nya greener på 6:e och 10:e hålen.

Vår vän »Douggie» gjorde 1972 några skisser.

10:e greenen sedd mot väster. Greenens långsmala form bestäms av sötvattensdammen och gamla Säröbanan.

